

שיחת השבוע

חב"ד
צנעתי
אגדת
חב"ד
כל העם לכל אחד

785 סניפים,
בתי חב"ד,
ברחבי הארץ

יש חדש

■ הילולת רבי לוייצחק

בשבת קודש הבאה, כ' במנחם־אב, יצוין יום ההילולא השמונים של הגאון המקובל רבי לוייצחק שניאורסון, אביו של הרבי מליובאוויטש. הוא נסתלק בשנת תש"ד, בעיר אלמטי שבקזחסטאן, לאחר תקופת גלות קשה, שגזרו עליו השלטונות הקומוניסטיים ברוסיה הסובייטית. המונים יפקדו את ציונו בימים הסמוכים ליום ההילולא. בקהילות חב"ד נערכים אירועים והתוועדויות לעילוי נשמתו, ובישיבת תומכי תמימים בכפר חב"ד ייערך אירוע מיוחד של 'ירחי כלה'.

■ מפעל התנ"ך הכ"ח

החלה ההרשמה למחזור העשרים ושמונה של מפעל התנ"ך. במתכונת זו לומדים את כל התנ"ך עם פירוש רש"י, ונבחנו שנים־עשר מבחנים. טל' 052-8630212.

■ הוראות לנופשים

מחלקת הכשרות של הרבנות הראשית לישראל מבקשת מהנופשים ומהמטיילים לבדוק שבבתי העסק מוצגת תעודת כשרות מקורית (לא צילום או העתק), בתוקף, ושם העסק וכתובתו המצוינים בתעודה תואמים את שם העסק המוצג בגלוי. בכל שאלה או חשד מומלץ ליצור קשר טלפוני עם המשיגה, כמצוין בתעודה.

לתקן את הטעויות הכואבות

רוב הציבור כבר התפכח מן האשליות, וברור לו כי תכנית ההתנתקות הייתה שגיאה נוראה. ועדיין יש המסרבים בעקשנות להודות בטעותם

התפילות, הדמעות והזעקות. עצרת הענק בכותל לביטול האסון

בימים האלה, לפני עשרים שנה, סערה הארץ בעקבות ההחלטה האומללה הקרויה תכנית ההתנתקות. כעבור שנה, בתשעה באב, גורשו מבתיים למעלה משמונת אלפים יהודים, יישובים פורחים והחרבו, קברים הועתקו. אשפי התעמולה ו'מומחי ביטחון' שטפו את המוחות כי צפוי לנו עתיד טוב ובטוח יותר.

התכנית הזאת נראתה הזויה מלכתחילה. כל מי שניחן בשכל ישר הבין כי היא תמיט עלינו אסון. רוב הציבור התנגד לה, ורבים וטובים הצביעו על הסכנות החמורות הטמונות בה. אלא שמובילי התכנית קידמו אותה בדורסנות, והתקשורת תמכה בה ללא סייג.

מאבנים לפיצוץ אוטובוסים

אלא שאפילו מתנגדיו החריפים ביותר של המהלך לא שיערו עד כמה יתאמתו תחזיותיהם. מי חלם אז על רבבות טילים שישוגרו מרצועת עזה לירושלים, לתל־אביב ועד אזור חיפה. מי העלה על דעתו שייחפרו מנהרות תופת בהיקפים אדירים שכאלה. מי שיער שבעזה יקום צבא של 'נוחבות' לכיבוש יישובים יהודיים ולעריכת טבח מחריד בתושביהם.

אמרו לנו שאחרי ההתנתקות, אם ישוגרו רקטות לעבר יישובים ישראליים, תבוא תגובה קשה ומרמית. אמרו לנו שהנסיגה מכל הרצועה תיתן לנו לגיטימציה בין־לאומית להשבת מלחמה שעה. וכל מי שהבטיחו לנו את ההבליים האלה מוסיפים ללהג באולפנים.

רובו המוחלט של הציבור כבר התפכח מן האשליות. ברור לו כי תכנית ההתנתקות הייתה שגיאה נוראה. ועדיין יש המסרבים בעקשנות להודות בטעותם, ומסתתרים מאחורי טיעונים שכביכול גם לפני ההתנתקות יצא טרור מרצועת עזה.

האמירה הזאת מזכירה את טענותיהם של חסידי הסכם אוסלו, לנוכח גל הטרור שהתפרץ בעקבותיו, כי 'תמיד היה טרור'. זו הטעיה מכוונת וניסיון לבלבל את דעת הציבור. אכן,

תמיד היה טרור, אבל היקפו היה מצומצם ביותר וגם יכולנו להילחם בו. הסכם אוסלו ככל את ידינו, הוציא את צה"ל ממרכז הערים ביהודה, שומרון וחבל עזה, ואז הטרור צמח לממדים מפלצתיים.

לפני אוסלו התמודדנו עם טרור של אבנים וסכינים, ואילו הסכם אוסלו הביא עלינו גל של פיגועי תופת מחרידים באוטובוסים ובמרכזי הערים, שגרמו ליותר מאלף חללים הי"ד. זה בדיוק מה שההסכם הזה גרם – במקום להתמודד עם אבנים וסכינים נאלצנו להתמודד עם מחבלים מתאבדים נושאי חגורות נפץ.

אין לנו ברירה

גם עזה מעולם לא הייתה גן עדן, אבל קודם הסכם אוסלו הייתה לנו שליטה על גורמי הטרור שבה. אוסלו, שהחל בסיסמה 'עזה ויריחו תחילה', הוציא את צה"ל מערי הרצועה, ואז התחיל הטרור לשגשג. ועדיין, כל עוד שלטנו במעברים ובצייר פילדלפי היה הטרור מעזה מוגבל ומצומצם יחסית. ברגע שיצאנו משם קיבלנו את תעשיית המוות המטרופוליטנית שנוצרה בה.

הציבור מבין עכשיו את העובדות הפשוטות האלה, על אף הניסיונות לבלבל את המוחות. לכן רוב הציבור תובע להמשיך את המלחמה עד השמדתו המוחלטת של החמאס ועקירת הטרור מן השורש. זו פעולה קשה וארוכה, הגובה מחיר כבד, אבל פשוט אין לנו ברירה, אם חפצי חיים אנחנו. וה' יהיה בעזרנו.

זמני השבוע

ירושלים	תל־אביב	חיפה	באר־שבע	אילת	ניו־יורק
18:41	19:04	18:54	19:02	18:59	19:33
19:59	20:02	20:02	20:00	19:55	20:33

פרקי אבות: פרק ד

שבת ישראל,
קרם והזמנים

להדגיש טעם יהודי KEDEM

PRODUCT OF USA

האיכות קובעת ולא הכמות

בפרשתנו התורה מציינת את היותו של עם ישראל מיעוט לעומת עמי העולם – "לֹא מִרְבָּכֶם מִכָּל הָעַמִּים חֶשֶׁק ה' בָּכֶם וַיִּבְחַר בָּכֶם, כִּי אַתֶּם הַמְעֻט מִכָּל הָעַמִּים". בתוך זה מסתתרת טענה המושמעת מפעם לפעם כלפי היהודי, ואף עלולה לעורר בו ספקות ולערער את דבקותו בקיום אורח החיים היהודי:

ראשית, איך אפשר לצפות מהמיעוט לשרוד אל מול כוחות רבים ממנו עשרת מונים? ושנית, גם אם המיעוט ישרוד ויתקיים, תמיד יישאר מיעוט מאומים, שהרי עם ישראל אינו מבקש לספח גרים לשורותיו. ואם כן, אולי מוטב להצטרף אל הרוב?

ללמוד מהאנרגייה האטומית

גם בתוך עם ישראל עצמו מקיימי המצוות במילואן הם מיעוט, לעת עתה. אפילו בחייו האישיים של שומר המצוות, רק מקצת הזמן

הנפש יש כוחות נעלמים, ובראשם כוח מסירת הנפש, שהוא ביטול הַיְשׁוּת, ובכוח זה אפשר על־ידי כמות מזערית לכבוש את העולם.

גם בני־האדם הם מיעוט

גם המיעוט של יהודים אל מול הגויים אינו צריך להוביל למחשבה המוטעית שהרוב קובע ושיש להיטמע בו. גם בסוגי הבריאה הדומם הוא הנפוץ ביותר, אחריו הצומח, ואז החי ולבסוף המְדַבֵּר. וכי יעלה על הדעת שאדם ירצה להיות חיי בעל־חיים או צמח או להיות כדומם, רק מפני שהם 'הרוב' בכמות?!

אכן, נדרשת מסירת נפש להתגברות על החושך השורר סביב. וכאן מעלתנו על הדורות הקודמים, בכך שכוח מסירת הנפש מתגלה אצל אנשים פשוטים דווקא, בני דורנו, דור המכונה 'עקבתא דמשיחא'. וכשיוצאים לעולם בכוח מסירת הנפש – אין סיבה להתרגש מהיותנו מיעוט, ובכוחו של כל יהודי להשפיע על קהילה שלמה ולצרף אותה אל הציבור של ה'מיעוט'.

(תורת מנחם, כרך ב, עמ' 154;
לקוטי שיחות, כרך לח, עמ' 171)

ביקוע הישות

אלא שגילוי זה התגלה על־ידי חוכמות חיצוניות, ולכן גם השימוש הראשון בכוח הזה היה ליצירת הרס וחורבן על־ידי פצצת אטום. רק בהמשך החלו לנצל את הכוח הזה לבניין ותיקון.

גם בנפש האדם האיכות גוברת על הכמות, וגילויה גם הוא כרוך ב'ביקוע'; היינו בביטול תחושת הישות העצמית. אִרְאָז אפשר לפעול דברים גדולים ביותר על־ידי כמות קטנה. בעומק

עשרת הדיברות

מן המעיין

להתגעגע לשבת

"שמור את יום השבת לקדשו כאשר ציווה ה' אלוקיך" (דברים ה, יב). 'שמור' מלשון 'ואביו שמר את הדבר'. היינו, חכה והתגעגע לקדושת השבת כל ימות החול. למדריגה זו הגיעו בדיברות השניים, במשנה תורה.

(הרב יעקב־משה חרל"פ)

גם כשמר לך

"כאשר ציווה – במרה" (רש"י). 'במרה', גם בשעה שמר לך, בשעת מצוקה, בזמן ששמירת שבת קשורה בנזקים והפסדים – "שמור את יום השבת לקדשו".

(אוצר החיים)

שבת של תורה

באותו האופן שנצטווית במרה, כי שם נאמר לך שלא דיי בשביתה ממלאכה בשבת, אלא עליך לעסוק בה בתורה ובמצוות, כנאמר שם – "והישר בעיניו תעשה והאזנת למצוותיו".

(ספורנו)

שהכול יראו

"אתה הראת לדעת" (דברים ד, לה). בשמחת תורה תקנ"ט, יום אחד לפני מאסרו הידוע, אמר רבנו הזקן: "אתה" – עצמות אֵין־סוף, "הראת לדעת" – הראית שהאדם צריך לשבור את עצמו (לדעת מלשון שבירה, ככתוב [שופטים ח] "וידוע בהם את אנשי סוכות"), וזאת בעבור ה' הוא האלוקים" – שהכול יראו שאין עוד מלבדו.

(לקוטי דיבורים)

ה'אנכי מפריע

"אנכי עומד בין ה' וביניכם בעת ההיא" (דברים ה, ה). ה'אנכי, תחושת הישות של האדם, היא המחיצה המבדילה בין האדם לקונו. כל זמן שהוא חושב על ה'אני' שלו, קשה לו להתקרב לאלוקות.

(אוצר פתגמי חב"ד)

אש קודש

"כי יראתם מפני האש ולא עליתם בהר" (דברים ה, ה). ההתלהבות היא דבר שברגש, עוז שבגבורה. מקורה אינו בהיגיון הקר ולא בשיקולים וחשבונות. ההיסוס והפחד מקררים ומצננים את להט הקודש. וזהו "כי יראתם מפני האש", ולכן "לא עליתם בהר", לא הגעתם למדריגה העליונה.

(רבי יהודה־לייב איגר)

הקב"ה שלך

"אנכי ה' אלוקיך אשר הוצאתיך מארץ מצרים מבית עבדים" (דברים ה, ו). הקב"ה אומר למשה "אנכי ה' אלוקיך" – הנני שלך, כביכול; צדיק גזר והקב"ה מקיים.

(רבי לוי־צחק ממברדצ'ב)

זהירות בשבועת אמת

"לא תישא את שם ה' אלוקיך לשווא" (דברים ה, ו). "תישא את שם" סופי תיבות 'אמת'. יש בזה רמז שלא רק שבועת שווא אסורה, אלא גם בשבועת אמת יש להזהר.

(עיטורי תורה)

אמרת השבוע

לכוון כראוי

אחרי הסתלקותו של ה'שרף', רבי אורי מסטרליסק, נסעו רבים מחסידיו לרבי ישראל מרוז'ין ונעשו חסידיו. ואולם הם הוסיפו לנהוג כמנהגם בימי ה'שרף', להתמקד ברוחניות בלבד ולהזניח לגמרי את הצרכים הגשמיים.

פעם אחר פעם באו החסידים הללו אל הרבי וכל שאלותיהם ובקשותיהם היו בעניינים רוחניים, אף־על־פי שהיו עניים מרודים.

יום אחד קרא להם הצדיק ואמר: ההלכה היא שיש לכוון כראוי בפסוק הראשון של קריאת שמע. כמרכן יש צורך לכוון בפסוק 'פותח את ידך ומשביע לכל חי רצון'. מדוע אתם בוחרים בכוונה של 'שמע ישראל' בלבד ומתעלמים מהכוונה ב'פותח את ידך'...?

יום בשבוע	ש"ק י"ג מנחם־אב	א'	ב'	ג'	ד'	ה'	ו'
ג' פרקים ליום	הל' שמיטה ויובל פרק ב'	פרק ו'ח	פרק ט"א	פרק י"ג הל' בית הבחירה פרק א'	פרק ב"ד	פרק ה"ז	פרק ח. הל' כלי המקדש והעובדים בו פרק א'
פרק א' ליום	הל' מעשה הקרבנות פרק ט	פרק י'	פרק י"א	פרק י"ב	פרק י"ג	פרק י"ד	פרק טו

לוח יומי ללימוד הרמב"ם
תקנת הרבי מליובאוויטש

הכנסה קבועה לבית הכנסת ל-25 שנה

אנו שוכרים גגות של בתי כנסת וישיבות בכל הארץ, לטובת הקמה של מערכת סולארית, ומייצרים לכם הכנסה קבועה ויציבה, ללא כל הפרעה לפעילות השוטפת.

ישיבת בני דוד, עלי.

לפרטים נוספים ובדיקת דמי השכירות אשמח לשמוע ממך:

שחר מזור, חברת מעגלים אנרגיה
054-6226202
www.magalim.co.il

מעגלים אנרגיה, חברה סולארית וותיקה, פעילה משנת 2009, מאות פרויקטים בארץ ובחו"ל. כתובתנו: מושב ישעי משק 72.

העלייה כגודל הירידה

סִיְהָרָא בְּאַשְׁלָמוּתָא. המשנה אומרת (סוף תענית): "לא היו ימים טובים לישראל כחמישה עשר באב (וכיום הכיפורים)". מוסבר בתורת החסידות שבט"ו באב "קיימא סיהרא באשלמותא" - הלבנה במילואה. עם ישראל נמשל ללבנה, ולכן מילוי הלבנה בט"ו באב הוא יום שמח במיוחד.

אבל הלוא בכל חודש יש ט"ו בחודש שבו הירח מלא, ובמה מעלתו המיוחדת של ט"ו באב? התשובה היא שט"ו באב בא אחרי הירידה הגדולה של תשעה באב, שאז "השליך מִשְׁמֵי אֶרֶץ", וחרב בית המקדש פעמיים, עם שאר המאורעות הכואבים והמצערים המנויים במשנה. ומכיוון שכל ירידה היא לצורך עלייה, הרי ככל שהירידה גדולה יותר, בהכרח שאחריה תבוא עלייה גדולה יותר. לכן מילוי הלבנה בט"ו באב מבטא עלייה גדולה לאין ערוך ממילוי הלבנה בשאר החודשים.

נמצא שט"ו באב מבטא את העלייה הנשגבה שאמורה לבוא אחרי הירידה הגדולה של הגלות, את הגאולה שנולת מתוך החורבן. הוא מגלה את מהותה הפנימית של הירידה, שהיא לצורך עלייה, ושתכליתה להביא את הבניין המופלא של בית המקדש השלישי, הגדול לאין ערוך מהבתים שחרבו.

עניין זה נרמז בסיום מסכת תענית: "עתיד הקב"ה לעשות מחול לצדיקים... וכל אחד ואחד מראה באצבעו, שנאמר וְאָמַר בְּיוֹם הַהוּא אֶלְקִינוּ זֶה, קִיְּנוּ לוֹ וְיִוָּשְׁעֵנוּ, זֶה ה' קִיְּנוּ לוֹ, נְגִילָה וְנִשְׁמָחָה בִּישׁוּעָתוֹ". הקב"ה בכבודו ובעצמו יתגלה עד שיהיה אפשר להצביע עליו באצבע ולומר "הנה אלוקינו זה".

הרב חיים הבר

לרגל ארבעים שנה לייסוד תקנת לימוד הרמב"ם היומי

טעימה מהרמב"ם

כיצד ייראה הבית השלישי?

"בִּנְנוּ הָעֵתִיד לְהַבְנוֹת, אֶרֶץ-עֲלִיָּה שֶׁהוּא כְּתוּב בִּיחֻזְקָא, אֵינוּ מִפְּרֶשׁ וּמִבְּאֵר. וְאַנְשֵׁי בֵּית שֵׁנִי, כְּשֶׁבָנוּ בְּיָמֵי עֶזְרָא, בְּנוּהוּ כְּבִנְנוּ שְׁלֵמָה וּמַעֲשֵׂי דְבָרִים מִפְּרֶשִׁים בִּיחֻזְקָא" (הלכות בית הבחירה אד).

הבית השלישי.

רק כשהרמב"ם מזכיר שני אלמנטים ששולבו בבית שני מספר יחזקאל הוא כותב במפורש שכך יהיה גם בבית העתידי: צורת המזבח - "מזבח שכנו בני הגולה כעין מזבח שעתידי להיבנות עשוהו" (שם ב,ג); וארבע הלשכות בעזרת נשים - "ולא היו מקורות, וכן עתידין להיות" (שם ה,ז).

חשוב לתאר את העבר כדי לסייע בהבנת העתיד! ה'תוספות' יום טוב' מסביר בהקדמת מסכת מידות שתאיור בית שני נועד לסייע בהבנת פסוקי ספר יחזקאל, משום שפרטים רבים דומים בין בתי המקדש.

הרמב"ם בוחר לתאר את בית המקדש כמו הבית השני, המתואר במסכת מידות, ולא כבית השלישי, המתואר בספר יחזקאל. האם אפשר להסיק שלשיטתו הבית השלישי ייראה כמו הבית השני, בשונה מהמתואר בספר יחזקאל?

עיון מדויק מלמד שהרמב"ם לא בא לתאר כיצד ייראה הבית השלישי, אלא בעיקר כיצד היה הבית השני. לכן הוא מקפיד לכתוב בכל הלכה את המילים 'היה' ו'הייתה', המופיעות כ-150 פעמים (!) בהלכות בית הבחירה לבדן. בשונה מהפרק הראשון, שבו הרמב"ם כותב בלשון ציווי "ואין בונין בו עץ בולט" וכדומה, מפני שבפרק זה כתובות הלכות המחייבות את כל בתי המקדש, ובכלל זה

א.י. כיסויים מתפרה תעשייתית

מומחים לברזנטים - הפיתרון המושלם

הנחה של 10% למתקשר דרך שיחת השבוע

סוכני זרועות • רשתות הצללה למוסדות ולפרטיים כולל התקנה

סגירת מרפסות ופרגולות
 גם יפה וגם מונע כניסת יונים, חתולים, אבק וכו'

050-7648361 איתן

ייעוץ ראשוני חינם
 צרו קשר ואנו נספק לכם כתובות יצירתיות

הצדיק 'גירש' את הצדיק

והודיע לרב כי יהיה עליהם לחפש מקום אחר. "בבית יש מהומה גדולה, וקולות בכי ויללות נשמעים מכל עבר". אחד מאנשי הבית גילה לשמש את שאירע: בתו של העשיר חלתה וסכנה גדולה נשקפת לחייה. טובי הרופאים עמלים להצילה.

רבי מרדכי שמע את הדברים ועניו אורו. "אכן נודע הדבר!", קרא בהתלהבות. "כעת אני מבין מדוע פקד עליי רבי מאיר לצאת מביתו בלי שהיות. יש כאן עניין של פיקוח נפש, ואני שלח להחיש לבת הגביר רפואה משמיים. לך שוב ואמור לבעל הבית כי צדיק בא לכאן ממרחקים, ובעזרת השם יוכל לרפא את בתו".

למשמע הדברים זינק העשיר ורץ החוצה. בכבוד גדול הכניס את הרבי מאוסטילה אל ביתו, וציווה על משרתיו להכין בעבור האורחים חדר נאה וסעודה ראויה. אל הרבי פנה בדמעות וסיפר כי בתו חולה אנושות והרופאים אינם מוצאים מזור למחלתה.

"שלח את כל הרופאים לביתם", הורה הרבי. "אני אתייצב להתפלל כאן תפילת ערבית, ואם ירצה השם לאחר התפילה תבוא לבשר לי כי הסכנה חלפה". עמד הרבי להתפלל, ובאורח פלא החלה להיראות הטבה במצבה של החולה, עד שהתאוששה ויצאה מכלל סכנה.

המופת הגלוי הפעים את לב הגביר, והוא נכנס אל הרבי ובידו צרור תפוח. "בבקשה, קבל מידי את המעות. אני אסיר תודה על מה שעשית בעבורי", אמר בהתרגשות.

סיפור ההצלה היכה גלים בקרב תושבי הכפר. למחרת הופיעו כל יהודי המקום בחדרו של הרבי והניחו לפניו 'קוויטל' עם דמי פדיון. סך כל הפדיונות הספיקו כדי לכסות את כל שמחת החתונה.

אחרי השבת יצא הרבי מהכפר והועיד את פניו בחזרה לפרמישלן. אולי הפעם יישא הרב את פניו ויאות לקבלו. מייד כשעבר את מפתן הדלת קם רבי מאיר לקראתו בחביבות גדולה, הושיט אליו את ידו בחמימות והזמינו לשבת לצידו.

"האם עצתי הועילה לך?", שאל בחביבות. "האגומם השבת הייתה מאירה כפי שהבטחתי לך ואף קיבצת את המעות שביקשתי לאסוף?", המשיך רבי מאיר בפנים מאירות.

כבוד רב עשה רבי מאיר לאורחו, ורק לאחר ששהה במחיצתו שבוע ימים ועשה עימו את השבת, נפרדו הצדיקים איש מעל רעהו באהבה ובחביבה.

(על-פי 'אז נדבר')

נבון יצא הרב מאוסטילה מפרמישלן. באין ברירה פנה לעבר הכפר שציין רבי מאיר, בתקווה להגיע לשם קודם החשיכה. העלטה כבר שררה בשעה שגלגלי המרכבה עצרו ליד חצר טירתו המפוארת של העשיר. משמשו של הרב נכנס

צינון של רבי מאיר מפרמישלן (צילום: sztetl)

רבי מרדכי נבהל והשיב כי בכל־זאת הוא חפץ לשבות במחיצתו. ואולם רבי מאיר הגיב ואמר: "וכי מה תעשו כאן בשבת קודש? והלא אין לי מעות לתת לכם"

פנימה וביקש מבעל הבית להכין בעבורם מקום לינה.

כעבור שעה קלה חזר המשמש אל המרכבה

"אה, אתם זקוקים לכסף... אבל למאיר אין כסף. תוכלו להמשיך בדרככם לשלום". את המילים האלה אמר רבי מאיר (השני) מפרמישלן לרבי מרדכי מאוסטילה שבא לעשות את השבת במחיצתו.

שמו של רבי מאיר נודע למרחקים כצדיק וקדוש, ורבים באו לחזות בפניו, לצפות בהנהגותיו ולשמוע מאמרותיו הטהורות. גם צדיקים מפורסמים היו בין הבאים אליו.

זה קרה באחד מימי החורף הקרים. מרכבה הדורה הופיעה בשערי פרמישלן ועצרה בחזית ביתו של רבי מאיר. מתוכה ירדו רבה של אוסטילה, רבי מרדכי קצנלבוגן, ומלוויו.

דרך רחוקה עשתה השיירה עד מעונו של רבי מאיר. אל המסע יצא הרבי מאוסטילה לקראת נישואי בנו, כאשר נזקק לקבץ מעות בעבור הוצאות החתונה. במסעו פקד את חצרותיהם של גדולי הצדיקים. תחילה ביקר בחצרו של רבי שלום רוקח, האדמו"ר הראשון לבעלז, והוא המליץ לפניו לנסוע לפרמישלן, באומרו כי נוסף על הזכות בראיית פני הצדיק, הוא עשוי לצאת משם עם מעות שימלאו את כל צרכיו.

רבי מאיר קיבל את אורחו בלבביות, ושאלו לשמו ולמקום מגוריו, ולאחר מכן שאל למטרת בואו. רבי מרדכי השיב כי יצא למסע גיוס כספים לקראת חתונת בנו, וזו בעבורו גם שעת כושר לבקר בהיכלם של צדיקים ולחזות בזיו קדושתם. כששמע זאת אמר לו רבי מאיר: "למאיר אין מעות! אתם יכולים להמשיך בדרככם לשלום!..."

רבי מרדכי נבהל למשמע הדברים והשיב כי בכל־זאת הוא חפץ לשבות במחיצתו. ואולם רבי מאיר הגיב ואמר: "וכי מה תעשו כאן בשבת קודש? והלא אין לי מעות לתת לכם. סעו לשלום ותצליחו בהמשך דרככם".

הרבי ביקש להתעכב לפחות עד יום המחרת, אך גם לכך סירב רבי מאיר והאיץ באורחו לצאת לדרכו בלי שהיות. הדבר הפליא ביותר את רבי מרדכי.

מכיוון שזו הייתה שעת בין ערביים, ביקש הרב להתעכב לכל הפחות לתפילת מנחה. רבי מאיר נעתר לכך בקושי, וכל משך זמן התפילה עמד לידו והפציר בו שימהר להתפלל ולצאת, באומרו כי לא רחוק מהעיר יש כפר קטן שבו מתגורר יהודי עשיר. "סעו לשם ובעזרת השם תהיה לכם שבת מאירה וגם הרבה מעות".

701

משעול

בשעה טובה ומוצלחת יצא לאור ספרה החדש של הרבנית ד"ר חנה קטן - את ילדך

חפשו בגוגל 'ספריית משעול' או מוקד הזמנות: 08-9276664

סובלים מאקדמה / פסוריאזיס / גרד שלא עובר / מחלות עור אחרות? האם שמעתם על הפטנט הישראלי מביום?

די לסבול! יש פרוביוטיקה חדשנית לעור!

שירות לקוחות: 058-5554181
להזמנות באתר: www.mibiome.co.il

לרשימת בתי מרקחת וחנויות טבע ורפואה הארץ: mibiome.co.il/points-of-sale

כי אין פרישה בלי הכנה

בגישת ייעוץ לתכנון פרישה חינוך!

השנים הקרובות לפנסיה חשובות מאוד לקביעת הקצבה וסכום הפרישה

נשמח להעניק לכם* ללא עלות פגישה בה:

נתכנן את סכום הקצבה החודשי
נתאים את סכום המשיכה ההוני
ונזיל את המס למינימום

הידעת? במדינת ישראל קיימות הקלות מס משמעותיות על הפרשות לפנסיה. הפרשות לקרנות פנסיה, ביטוח מנהלים וקופות גמל נהנות מהטבות מס שונות, כמו ניכויים וזיכויים במס הכנסה. תמריצים אלו נועדו לעודד את האזרחים לחסוך לעתידם ולהבטיח את ביטחונם הכלכלי בגיל פרישה.

*השירות מיועד לעובדים במעמד הציאה לפנסיה גיל מינימלי:
גברים-67, נשים-63

להצטרפות מהירה צרו קשר:

077.444.7777

צריך לעשות הכל שיהיה בסדר
גפןבסד
בטוח ופשוט למצור תודות

basad.co.il

SUMMER VIBES

הקץ הזה מתקדמים לנועם 2
ונהנים משפע מים חמים וקרים בלחיצת כפתור
עם טכנולוגיית שבת למהדרין.

אסיקים נעם
מטבחיים עם חסכוניות

מוקד הזמנות:
077-2304757

רציתי לשאול

עם הרב נחום שטרסברג
מנהל בית חב"ד בבית אריה

פעמים רבות מגיעים בשיעורי התורה לסוגיות שאינן רלוונטיות לימינו. למה ללמוד זאת?

כאשר יהודי לומד את התורה, שכלו מתמזג עם שכלו של הקב"ה. מבחינה זו אין משמעות לביטוי המעשי שבו מתלבשת החוכמה האלוקית. אין זה משנה כלל אם הדיון הוא על "שניים או חזין בטלית" או על "מגדל פורח באויר". ההיגיון הפנימי שבדברים הוא החשוב. יהודי הלומד תורה שואף להגיע אל האמת שבתורה, בסוגיה שבה התורה דנה. אמת זו – היא חוכמתו של הקב"ה, וכשיהודי משיג את חוכמת התורה הוא מגיע לדבקות עצומה עם הבורא.

עלידי לימוד התורה נעשה שכלו של היהודי שכל של תורה. הוא מתחיל לבחון דברים בראייה שונה מזו של בני-אדם רגילים. הוא מאמץ לעצמו את עיניה של התורה האלוקית. ועל כך אמרו חכמינו שאין דבר שאינו רמזו בתורה, ומי שלומד תורה זוכה לראות זאת.

שאלת הרלוונטיות התעוררה לא רק בימינו. בתלמוד עצמו יש דיונים על דברים הכלולים בהגדרה "לא היה ולא עתיד להיות". אם כן, למה לעסוק בעניינים אלה? על כך משיבים חז"ל (סוטה מד,א): "דרוש וקבל שכר".

בלימוד התורה יש מרכיב מעשי – לדעת איך לקיים כראוי את מצוות התורה. אכן, החובה הראשונה על אדם מישראל היא ללמוד את ההלכות המעשיות. אבל יש בלימוד התורה רובד עליון יותר, שאינו קשור כלל למידת היישום בפועל.

לימוד התורה הוא מטרה לעצמה, ואילו הצורך לדעת איך להתנהג בחיי היום-יום הוא משני לעומת עצם הלימוד. לימוד התורה יוצר קשר מיוחד ומופלא בין האדם לקב"ה, ולכן במובנים רבים לימוד התורה חשוב מקיום המצוות.

הלכה למעשה

הרב יוסף גינזבורג
רב אזורי, עומר

קריאת שמע בסוף הזמן

**כיצד ינהג מי שהתעורר
משנתו סמוך לסוף זמן
קריאת שמע, ואם יקרא את
ברכות השחר יעבור הזמן?**

מי שהתעורר משנתו סמוך לסוף הזמן, ואם יקרא תחילה את ברכות השחר לא יספיק לקרוא את קריאת שמע בזמנה, יאמר 'מודה אני', ייטול את ידיו, יברך את ברכת התורה השלישית ('אשר בחר בנו') ויקרא מייד את שלוש הפרשיות 'שמע ישראל', 'והיה אם שמוע', ויאמר.

לאחר מכן יברך 'על דברי תורה' ויאמר את כל ההמשך – 'והערב נא' עד 'המלמד תורה לעמו ישראל', וימשיך ויאמר (לנוסח חב"ד) את הפסוקים ('וידבר... שלום'), ומאמרי חז"ל ('אלו דברים... כנגד כולם'), ולאחר מכן את כל ברכות השחר על הסדר ('על נטילת ידיים' עד 'ומדינה של גיהנום').

זאת מפני שיש מחלוקת ב'ראשונים' אם קריאת שמע נחשבת דברי תורה לעניין ברכת התורה. לכן אין לסמוך על קריאת שמע עצמה, ויש לומר את כל הסדר שאומרים אחרי ברכות התורה.

מקורות: שו"ע סי' מז ס"ד ונ"ב, נח ס"א, ושו"ע אד"ה"ז סי' מז ס"ו, ובסי' נח ס"א, ס"ג, ס"ו וס"י"א. וראה תניא, אגרת התשובה פ"א, ולקוטי תורה בלק עגד.

תשובה: קריאת שמע בשחרית ובערבית היא מצוות עשה מן התורה, ומי שלא קרא אותה בזמנה ביטל מצווה עשה. לעומת תפילה, שאותה אפשר להשלים, הרי על קריאת שמע נפסק להלכה מה שאמרו חז"ל "איהו 'מענות' לא יוכל לתקון"? זה שביטל קריאת שמע של ערבית או של שחרית" (ואף אם הוא נזהר מעתה לקרוא תמיד קריאת שמע בזמנה, אין זה מועיל להשלים את האור והקדושה שחיסר).

זמן קריאת שמע של שחרית מתחיל קצת אחרי עלות השחר ומסתיים בסוף הרבע הראשון של היום (אורך היום לעניין זה נמדד מזריחת השמש ועד שקיעתה, או מעלות השחר ועד צאת כל הכוכבים. אלה שתי שיטות חישוב, וההבדל ביניהן הוא כ-45 דקות). בדרך כלל סוף זמן קריאת שמע הוא בין השעות 8 ו-9 בבוקר.

מחלקת המודעות (בלבד) של 'שיחת השבוע':

ט' 053-3166532 • דוא"ל: m3166532@gmail.com

תקציר: מטח הפגזים הכבד נורה לאויר מכף הבליסטרא הענקית, ואז הבחינו הרומאים לתדהמתם כי לא פגזים הם אלה, כי אם שקיות האכל שנעלמו מן המחסן

"אתם משחררים!"

המפקד נענע בראשו חלושות. "כן, רק יין. נכון. את קנזן היין הגדול מסרתי לגיוס למשמרת. הביאוהו אלי מיד!"

החילים חזרו כעבר רגע בידים ריקות. "קנזן היין, המפקד, נעלם עם גיוס..."

ברגע זה הבין הבכיר הרומאי את כל מה שקרה. הוא התאושש וזקף את קומתו. "אני יודע!", קרא, מעדד. "זה גיוס השכור אשם!... שטה, הטפש, ויצא מדעתו.. רומאים!", שב וקרא לחיליו, גאה על העבדה שעמד לבדו על פתרון התעלומה. "גליתי מי אשם בהחלפת האכנים בשקיות האכל, זה היה גיוס! השתפר, השוטה, והלה והחליף את הפגזים... אך סוף גנב לתליה, וכלכם ראיתם כיצד בא על ענשו המור. אך רומא לא תרפה! לא נזוז מכאן עד שייגיע משלוח חדש ואתם, פנה אל גדעון ומונבז, "משחררים אתם! לכו לאהלכם, והודו לאלקיתם על שאינני שולח אתכם בדרך של גיוס. רק זכרו! אסור לכם להסתובב עוד בשטח המחנה!"

עיני אלפי החילים הרומאים לוו בשנאה את שני הילדים היהודים. מונבז אף שמע את אחד הרומאים, ענק אחד שעמד לידם ממש, לוחש לחברו בזעף: "ואני עדן חושב שהם ש'טפלו' בגיוס..."

הם הסתלקו במהירות לאהלם, נותנים תודה להשם הטוב על הצלתם המפלאה. הם פצחו כמה אגוזים ולזזים וסעדו את לבם ואז אמר גדעון: "רבנו יחנן נמצא עמנו במחנה, ואנחנו יושבים פה! מן הראוי שנלך אליו ונספר לו על הנס שעשה השם עמנו!"

"גם נפשי שלי תמדה לראות שוב בזיו פניו של רבנו", הסכים מונבז, "אך מה יהיה על האסור שאסר עלינו המפקד להסתובב בשטח המחנה?"

"לא נסתובב", צחק גדעון, "נלך הישר לאהל של רבנו!", וקם ממקומו.

הם הגיעו במהירות אל אהל הצדיק והציצו בזהירות פנימה. האהל היה ריק...

המשך יבוא

"וזה גיוס! המסכן שמתעופף שם למעלה!", צרחו חילים אחרים בבילה, כשהוא את דמותו של חברם עושה את דרכה האחרונה, לקראת התרסקות בטוחה על בתי האבן בירושלים... עיני הכל נעצו בפחד בגיוס, שהפך לנקדה שחרה קטנה בשמים, וכבר החל בהנמכה לקראת נחיתה, עם כל שפע המזון העצום, בירושלים של מטה.

המטח הגדול הרחיק עוד ונעלם מן העין, ועתה שבו כלם והפנו את מבטם אל המפקד. הוא שעתיד לתן את הדין לפני השר אספסינוס על התקלה החמורה. הוא היה חור ומזעזע, מפקד וזועם אימים! הוא רעד ממש מפחד ומפסע, ועיניו ירו ברקים לכל עבר.

ואז נפל מבטו על שני הנערים היהודים. זה היה רגע גורלי. האם כעת יתפרץ ויאשים אותם בכל מה

שקרה?

"אתם... אתם", החל לצעק ואז כשלו ברכיו והוא נשטט לאחור. "אני עומד להתעלף!", מלמל, ושני חילים תפסו בו בלב יפול. "מים! מים! הביאו מים למפקד!", צרחו כמה חילים, ואז קרא גדעון בקול: "לא מים, כי אם יין! כי כן אמר שלמה: תנו שכר לאובד יין למרי נפש..."

מונבז העיץ בחברו מבט תמה. וכי מה היה לו, לגדעון, שמנסה לדאג לשלומו של מבקש נפשם? אבל גדעון המשיך: "כמדמני שראיתי אתמול את קנזן היין הגדול ליד גיוס... ומונבז החל להבין לאן הוא חותר..."

דבר התורה שלי

ראית העתיד

משה רבנו מספר לבני ישראל שהתחנן לפני הקדוש ברוך הוא: "אעברה נא ואראה את הארץ הטובה אשר בעבר הירדן".

בקשתו זו נענתה בחלקה בלבד. הקדוש ברוך הוא לא התיר למשה להכנס לארץ, אלא להשקיף עליה מבחוץ. וכן אמר לו: "עלה ראש הפסגה, ושא עיניך ימה וצפנה ותימנה ומזרחה וראה בעיניך, כי לא תעבר את הירדן הזה".

ואכן, בסוף התורה מספר שפך הים: "ויראהו ה' את כל הארץ... עד הים האחרון". רש"י מסביר שמשה ראה לא רק את הארץ אלא המלים "עד הים האחרון" יש בהן משמעות של "עד היום האחרון".

הקדוש ברוך הוא הראה למשה רבנו את כל הארצות שעתידים לקרות לעם ישראל עד תחית המתים. הוא הראה לו את המקופות השלולות והיפות, וגם את הזמנים שבהם הארץ תתקף בידי אויביה.

נשאלת השאלה, הלא משה רבנו בקש רק לראות את הארץ, ולא שאל מה יהיה בעתיד, ולמה הקדוש ברוך הוא הראה לו את העתיד?

מזה עצמו אנו מבינים שאכן משה בקש גם את זאת. היה חשוב לו לדעת מה יקרה לעם ישראל עד תחית המתים. משה רבנו אהב את בני ישראל אהבה שאין לה גבול. הוא היה 'הרועה הנאמן' שלהם. כאשר בקש להכנס לארץ, לא חשב על עצמו בלבד, אלא על כל בני העם שיצאו ממצרים ומתו במדבר.

והקדוש ברוך הוא נענה לבקשתו, והראה לו את העתיד עד תחית המתים. משה נרגע, כשראה שבבוא הגאולה גם בני דורו, שמתו במדבר, יקומו לתחיה ויזכו להכנס לארץ.

(על פי תורת מנחם תשמ"ט, כרך א, עמ' 176)

מה רבו מעשיה'ה

זהירות, מורנה

אם תצילנו ליד סלעים בים יתכן שתבחינו בראש של דג המבצבץ מכוף נסתר בין הסלעים. זה נראה ראש קטן ולא מאים. זהירות! יתכן שזו מורנה, וממש לא כדאי להתקרב אליה.

המורנה היא סוג של צלופח, שגופה ארוך וצר כנחש. המורנה שחיה בים התיכון יכולה להגיע לאורך של כמטר וחצי, אך לש מורנה החיה באזור שבין האוקיינוס השקט לאוקיינוס ההודי וארפה מגיע לארבעה מטרים.

על גבה של המורנה סנפיר ארוך, שנמתח מראשה ועד קצה זנבה. עורה החלק וחסר הקשקשים (ולכן אין היא כשרה) מקל עליה את התנועה בין הסלעים.

אבל אל תטעו במראה החיצוני שלה. כשהיא מזזה טרף היא מזנקת לעברו במהירות עצומה ופוערת פה מלא שנים חדות. המורנה אינה מחפשת לנשף בני אדם, אלא אם כן היא מרגישה מאימת, ואז היא עלולה לתקוף. היו צוללנים שלא נזהרו ונפגעו מנשיכתה.

למורנה לסת נוספת בלע. הלסת הזאת יכולה לזוז קדימה ואחורה, והמורנה משתמשת בה כשהיא תופסת טרף, כדי למשוך אותו לקרבתה.

המורנה לא נחנה בראיה משפרת, והיא מחפה על כך בעזרת שני זוגות נחירים בולטים, שעוזרים לה לחוש את הסביבה.

אף שדגים נזהרים מלהתקרב לטוח שניה החדות, דגי הנקאי (דגים שמנקים דגים אחרים) דוקא באים אליה בלי חשש. המורנה פוערת את פיה ומזמינה את הנקאים לנקות אותו מטפילים.

יש מורנות שעורן מפרש רעל המניס תוקפים. המורנה מסגלת להאריך זמנים אפילו עד ארבעים שנה.

איור: מרדכי אייזנשטט

מאת: דניאל גורדון

הגומר לחיבים טובות

16

תקציר: זה אחר זה באים תושבי שקלוב לביתו של הסוחר החולה, לאחל לו מזל טוב, והם מותירים בידו כספים. בסופו של יום ידיו הג'נג'י מפתיע ומבשר על בקורו בקרוב של ר' סנדר, מראשי הקהל.

הפסוק: ובוא

בשעת קריאת שמע אסור לרמוז בתנועת יד או אפילו בקריצה בעין. ואם מישוה פונה ושואל משהו, אפשר לומר בקול רם יותר את המלים של קריאת שמע, והלה יבין שאינך יכול להגיב לו עכשו.

הלכה בשבוע

חיים של נחמה

ולהתנדב גם שם. מאז אנחנו מטפלים בהתנדבות בכל נפטר בעיר. בשנים האחרונות הוספתי עשייה והצטרפתי ליחידה 360 – מערך הסיוע הלאומי.

מלאכת הקודש. אחרי שמחת תורה, כשהתחילו להגיע הידיעות המחרידות מהדרום, התגייסנו לפעילות חסד וטירה ביישובי העוטף ובמחנה שורה. עסקנו במלאכת הקודש של קבלת גופות, מאמצי זיהוי בתנאים נוראים, והכנה לקבורה. מקצת המשימות בעוטף היו גם תחת אש. בין היתר נכנסנו לחוף זיקים עם כוחות הביטחון לטפל בפצועים ולפנות הרגועים.

עד מתי! קשה לתאר מה ראינו ומה פעלנו. בשבועות הראשונים עבדתי כמעט שמונה-עשרה שעות בכל יום. לא פעם מצאתי את עצמי זועק: עד מתי! ראינו דברים בלתי-נסבלים אבל ידענו שאנחנו עוסקים ביהודים קדושים, וזה נתן לנו כוח לקחת אוויר ולהתגבר.

אות ההתנדבות. לפני זמן התקשרו אליי ואמרו לי שנשיא המדינה מבקש לדבר איתי. חשבתי שמישהו מתבדח איתי, אבל אכן מר הרצוג פנה אליי ואמר: "אני רוצה לבשר לך שזכית באות ההתנדבות למען הציבור הישראלי". דמעות זלגו מעיניי. אמרתי לעצמי: מי אני ומה אני, הכול למען עם ישראל.

ואהבת לרעך כמוך. כל יהודי צריך לעזור לחברו. אתה רואה מישהו במצוקה? ברר במה אפשר לעזור לו, מה הוא צריך. אל תשאירו את החבר שלכם שבור ותתעלמו. הפתרון שלנו במשבר החברתי יתחיל בנו, בעזרה בפועל איש לרעהו.

ר' חיים עוטר, בן 70, שכל את כל ילדיו אך מינף את האובדן הנורא למערכת של התנדבות ועשייה. אחרי שקיבל את 'אות הנשיא להתנדבות' הוא משתף במפעל חייו

"הצלחנו להתרומם, ולתעל את האובדן הקשה להתנדבות". עוטר

תורה, התפלל, למד. אם תתכנס בתוך עצמך – לא ייצא מזה כלום.

שני פרחים. אנחנו מגדלים בביתנו את שתי הנכדות. הקדוש-ברוך-הוא נתן לנו שני פרחים. זו נקודת אור וגם חיזוק בעבורנו.

מגויסים לחסד. מתוך הכאב העצום הצלחנו להתרומם, ולתעל את האובדן הקשה להתנדבות. לפני 32 שנים הקמנו בית תמחוי ברמלה, ואנחנו זוכים להפעיל את המקום בכל ימות השבוע. אנחנו גם מתגייסים לכל עניין של חסד, אם לארגון סעודת ברית למשפחה נזקקת, ואם לגיוס תרומות לקניית תפילין לנער שהוריו דלי אמצעים.

מבוקר עד ערב. אני קם בשעה ארבע וחצי. לומד, מתפלל ומיידי ניגש לפתוח את בית התמחוי, שבו אני נמצא עד שמונה בערב. לאורך כל השעות באים נזקקים ולוקחים אוכל, ואנחנו עושים כל מאמץ לכבד אותם.

יתגדל ויתקדש. לפני כעשרים שנה, אחרי פטירתו של אבי, שהיה עובד בחברה קדישא, החלטנו להמשיך בדרכו

תעודת זהות. ר' חיים עוטר, בן 70, יליד רמלה ותושב העיר. אביו, הרב שלמה עוטר ז"ל, נולד בתימן. אימו מרים ילידת לוב. בצעירותו שירת בתפקידים שונים בצבא. ב-35 השנים האחרונות הוא מקדיש את זמנו לעשייה ציבורית: מתנדב ביחידה 360 ובחברה קדישא ומפעיל בית תמחוי.

דיין האמת. כחודשיים לאחר נישואי חצתה רעייתו יוכבד שתחיה את הכביש ונפגעה מרכב חולף. הפציעה הותירה אותה נכה ב-100%. נולדו לנו ארבעה ילדים, ולצערנו הגדול כולם נפטרו. הראשונה נפטרה בהיותה בת שלושה חודשים, השני כשהיה בן ארבעה חודשים, והשלישית בגיל שנתיים. הבת האחרונה נפטרה לפני אחת-עשרה שנים ממחלה ממארת, והיא בת 34. הניחה שתי בנות, בת 6 וחצי ובת 4. אנחנו מגדלים אותן.

התנערי מעפר. השבר היה גדול מאוד, אך בכל פעם מחדש כאילו הקב"ה אמר לי: קום! מורי ורבי, הרב אברהם הכוהן, עודד וחזק אותי, ואמר: כל מה שאנחנו עוברים, זה מאיתו יתברך. האסונות שפקדו אותי מסייעים לי לנחם אבלים. אני אומר למי שמתמודדים עם כאב האובדן: איבדתי ארבעה ילדים ובחרתי להמשיך בחיים. יש לך משפחה; אין לך אפשרות לעצור את החיים. התרכז בעשייה, בתעסוקה, לך לשיעור

עוטר בפעילות החירום ובקבלת אות ההתנדבות

הרשת המשתלמת בישראל עם

כשרויות מהזדרזות

הרשת הטובה בישראל למצוי מהדרין!

מחסני השוק
מבצעים בכל מוצר

מחסני השוק
מהדרין